

Tips och Ideér nr 21

Nu har lång tid gått sedan förra Tips och Ideér. Alldeles för lång tid! Men ibland finns det annat som tar ens tid. Under våren har det bland annat varit studentfirande och sommaren har varit hektisk med veckokurser mm. Under hösten arbetade jag heltid på min gamla arbetsplats, Räddningsverkets skola i Skövde, och drog ner tillfälligt på clinics. Under våren kommer jag att dra igång igen. Klubbarna har lagt in om önskemål och jag ska försöka svara upp så bra jag kan på dessa. Jag har bestämt mig för att dra ner på långresorna. De tar på kroppen och det är mycket tid som går till spillo utan ersättning. Många gånger reser jag iväg kl 0430 för att vara hemma kl 2330, mitt i detta 9 timmar i ridhus. Därför kommer inte de långväga klubbarna att prioriteras, tyvärr. Jag hoppas att man har förståelse för detta. När det gäller domaruppdrag antar jag dessa över hela landet (och utomlands!).

Jag har under 2008 dömt en del (som vanligt) men också varit domarbiträde några gånger åt rutinerade domare. De har haft en del intressanta kommentarer. Det jag hört och diskuterat med dem är långa tyglar, kontroll (eller brist på!) och hästens attityd till bettet.

Tyvärr har många deltagare i reiningklasserna utmärkt sig på ett negativt sätt. Många orutinerade ryttare (vuxna) som rider utan kontroll, balans och tanke! Vid en större tävling sa båda domarna att det var det sämsta man sett! Jag har en klar uppfattning varför det blir så dåligt; dålig rid- och hästkunskap! Det finns väldigt lite eller ingen grundläggande kunskap om vad man håller på med hos alldeles för många. Man kan jämföra med Trail, Western Horsemanship och Western Riding där kvaliteten är mycket bättre i genomsnitt. De duktigaste ryttarna finns i Western Riding-gänget.

Varför rider ni på så långa tyglar i Sverige, var det en domare som sa. Hästen måste vara "broke in his face", sa en annan. Jag har berört träning för detta i tidigare Tips och Ideér. Jag är stärkt i min tro om vad som är viktigt i träningen, men ibland känns det som en lång uppförsbacke!

Jag startar upp en ny tjänst i min verksamhet; Analys av häst och ryttare. Tanken är att ge tips, råd och bedömning på distans med hjälp av datatekniken. Resandet kostar pengar, särskilt för hästägare med törstiga bilar, då kan detta bli ett komplement till clinics. Läs mer om detta inom kort på min hemsida.

Sen kan jag konstatera att det blir aldrig som förr! Det är väl inget mål i sig, men det känns som att ett skede av western ridningens utveckling i Sverige avslutades runt sekelskiftet (det senaste!). Den sista stora tävlingen där "alla" var med, var på Gotland runt 1997 (SM). Sedan var det några till i slutet av 90-talet. Splittringen blev ett faktum. Egentligen ingen skada skedd, men det jag menar är att det vi har upplevt, som varit med sedan 60-/70-talet i form av gemenskap, aldrig kommer att upplevas igen, i den omfattningen. Det går inte att beskriva känslan för någon som inte var med. Detta faktum känns lite konstigt.

Jag undrar i mitt stilla sinne vart utvecklingen är på väg, eller avvecklingen...?

Vi har ett uppklassningssystem som inte går att ta i drift, det finns krafter som tycker att man ska kunna bli klubbmästare i Walk & Trotklasser och att dessa ska bli standard, att den bästa ryttaren i klubben på sikt inte ska kunna bli klubbmästare eftersom klubbar har KM på C- eller D-nivå. A-, B-, C- och D-indelningen har gått från att ha varit en geografisk nivåindelning till en prestationsnivåindelning. Man vill att domarna ska anpassa bedömningen till nivå. Man vill att WRAS regelbok ska kompletteras med Hunter under sadllle och Hunter Hack! Cowboys och Cowgirls, vad händer!! Inte undra på att det är kaos i WRAS-land!

Avslutningsvis, tänk på hur ni tränar hästarna! Det visas för många dåliga exempel på tävlingsplatserna. Som tur är finns det fortfarande många som verkar tycka om sina hästar och behandlar dem väl och är goda exempel. Jämför det ni ser!
Jag såg en annons i en av facktidningarna- "Dags att rida in 2-åringarna för nästa säsong". Menar man nästa tävlingssäsong, säger det allt tycker jag!

Staffan

